

Activiteitenrapport 2020

2020 is door de uitbraak van Covid-19 een jaar geweest zoals wij (en de rest van de wereld) nooit eerder hebben meegemaakt. Een jaar waarin wij onze deuren hebben moeten sluiten voor bezoekers. We konden ook geen KFAAF vriendendag organiseren en de allereerste KFAAF vriendendag hebben we moeten annuleren. Daarnaast hebben wij onze werkwijze rigoureuus moeten aangepast. Zowel het werk in huize KFAAF als ook de herplaatsingen. Maar het werk bleef doorgaan en het is wederom een jaar geworden met bijzonder mooie momenten, maar ook een jaar waarin we van zeer geliefde dieren afscheid hebben moeten nemen. 2020 is een jaar dat gekenmerkt werd door een lach en een traan.

We bijten de spits af met Dibbes die begin van het jaar een fikse maag- en darm ontsteking kreeg. Tante Lexie trad in zijn “pootsporen” want niet veel later werd ook zij geveld door een maag- en darm ontsteking.

In januari hebben we ook afscheid van onze zeer geliefde lieve tante Roontje moeten nemen die op 26 dagen na, op 25 februari j.l. 14 jaar zou zijn geworden. Helaas heeft ze dit niet mogen halen want op 10 januari j.l. hebben we haar in moeten laten slapen omdat ze niet meer herstelde van haar tweede zware GVS aanval (Geriatrisch Vestibulair Syndroom). In de armen van mams is onze lieve tante Roontje de regenboogbrug over gegaan.

We sluiten de maand januari af met de adoptie van labrador Pieter en Shih Tzu-Lhasa Apso mix Woezel. Beiden waren bij ons terecht gekomen nadat hun mensenvriendin was komen te overlijden. Na lange tijd in huize KFAAF gewoond te hebben waarbij we de nodige medische problemen voor Pieter hebben opgelost, zijn beiden bij aparte gezinnen geplaatst. Een bewuste keuze omdat wij al snel in de gaten kregen dat de behoeftes van Pieter en Woezel ver uit elkaar lagen. Pieter heeft zijn forever home gevonden bij de familie Kramers en hun gezellige beestenboel en Woezel bij zijn nieuwe mensenvriendin Marianne waar hij als enige viervoeter, precies zoals hij het graag heeft, het prinsje in huis mag zijn.

Op 10 februari plaatsten wij een oproep voor een nieuwe gouden stal voor Angel, Zaruch en Thunder. Een familie van drie paarden (vader, moeder en zoon) die wegens een verhuizing van hun eigenaresse een nieuw onderkomen moesten krijgen. Dit drietal is op 21 maart j.l. geadopteerd door RSC Kadans met de afspraak dat de voormalige eigenaresse Angel, Zaruch en Thunder mag blijven bezoeken.

Op 11 februari hebben wij tot ons grote verdriet afscheid moeten nemen van “onze” zeer geliefde Pukkie. Pukkie was op 15-jarige leeftijd in huize KFAAF terecht gekomen nadat ze jarenlang samen met een ander viervoeter vriendje buiten in een metalen hok voor gereedschap had moeten vertoeven. Verder dan een paar vierkante meter in de tuin kwam ze niet. Nooit eerder hebben wij zo’n zwaar verwaarloosde en mishandelde golden retriever gezien en we hebben de nodige tranen over onze wangen laten rollen van ongeloof. Bij binnenkomst gingen wij er vanuit dat wij Pukkie zouden gaan begeleiden naar een waardig afscheid, maar tegen alle verwachtingen in krabbelde Pukkie op. Een klein half jaar hebben wij haar in de watten mogen leggen en haar voor het eerst in haar leven mogen laten ervaren hoe het voelt als er ontzettend veel van je gehouden wordt. Pukkie was zo’n viervoeter waar je op slag verliefd op werd. Haar verhaal sneed ons door de ziel heen. En niet alleen die van ons, maar ook bij vele volgers van KFAAF. Na bijna zes mooie en bijzondere maanden samen met Pukkie gehad te hebben, is ze in de armen van mams naar de regenboog gegaan. Ondanks dat we vaak afscheid moeten nemen van dieren in huize KFAAF omdat ze ziek, terminaal of zwaar gehandicapt zijn en elk afscheid gigantisch zwaar is, heeft het afscheid van Pukkie er echt in gehakt. We hadden haar nog zoveel jaren liefde en warmte gegund. Net als jullie. Wat was het een voorrecht om voor haar te hebben mogen zorgen en om haar naar haar afscheid te begeleiden. Maar wat een onrecht is deze onwijs lieve viervoeter aangedaan. Tot op vandaag de dag staat de drink en voederbak van Pukkie in de woonkamer en wordt deze nu door de vier(drie)voeters in huize KFAAF als drinkbak gebruikt. Een mooi schilderij gemaakt door Bianca Post van Pukkie staat op het dressoir in de woonkamer bij de urnen en er gaat geen dag voorbij dat we niet aan haar denken. Maar dat geldt ook voor alle andere dieren die inmiddels de regenboogbrug over zijn gegaan.

Nog nauwelijks hersteld van het verlies van tante Roontje en Pukkie, verwelkomden wij op 16 februari j.l. het toen nog vierjarige golden retriever meisje Juultje. Juultje was door een lief gezin geadopteerd, echter het rugzakje van Juultje zat vol trauma. Een trauma te groot voor dit lieve gezin dat zelf nog een groot trauma te verwerken had. Wij hebben Juultje van dit lieve gezin overgenomen. Juultje was vanaf een leeftijd van zes maanden gebruikt voor de fokkerij en had aan de lopende band pups gekregen. Nauwelijks gesocialiseerd is ze na vier jaar te koop aangeboden op Marktplaats en wij vermoeden dat dit te maken heeft gehad met de ernstige oorontsteking (Pseudonomas) waar ze last van had. Samen met onze fijne en stabiele roedel hebben we Juultje gesocialiseerd en zijn we aan de slag gegaan met het oplossen van haar oorprobleem. Na maanden van intensieve behandeling hebben we haar oorontsteking nu onder controle. Tot op vandaag de dag hebben we geen geschikt adoptiegezin voor Juultje gevonden omdat Juultje niet een doorsnee golden

retriever is met het daarbij behorende karakter. Juultje blijft dan ook in huize KFAAF wonen.

Kort nadat Juultje was binnen gekomen, zette labrador pup van drie maanden Charlie Brown (CB) op 22 februari j.l. zijn pootjes over de drempel in huize KFAAF. Zijn voormalige gezin had de opvoeding van een pup zwaar onderschat en gaven aan dat ze niet het geschikte gezin waren voor CB. Het lukte hen niet om dit bommetje energie te “kaderen.” Wij hebben CB overgenomen en de opvoeding op ons genomen. Samen met onze roedel hebben we CB begeleid in zijn weg naar volwassenheid. Maanden lang hebben wij en jullie, onze lieve volgers en vrienden van KFAAF, kunnen genieten van de avonturen en voortgang van CB. Juultje nam deze hartendief vervolgens onder haar hoede. Moedertje zijn was tenslotte de enige wereld die ze altijd gekend heeft. Juultje is een fantastisch moedertje voor CB geweest en na maanden in huize KFAAF te hebben gewoond en met een goede basisopvoeding op zak hebben we voor CB een geweldige gouden mand gevonden bij de familie Lefers. Op 20 juni j.l. is CB door de familie Lefers geadopteerd.

In maart namen we het besluit om de deuren van huize KFAAF tot nader order te sluiten voor bezoekers in verband met Covid-19. Daarnaast namen we de nodige maatregelen om onze collega's veilig hun werk te kunnen laten doen. De zorg voor onze dieren gaat namelijk 24/7/365 dagen door.

Maart was de maand van de vele zieken, opnames en operaties in huize KFAAF. Op 2 maart j.l. moest Shai geopereerd worden omdat er onverwachts een kies was gespleten. De kies moet onder narcose verwijderd worden. Na veertien dagen was ze daarvan geheel hersteld.

Op 9 maart j.l. werden Jagger en Valdi plotseling ziek. Beide heren hadden last van een fikse virus. Na de nodige medicatie toegediend te hebben gekregen knapte Jagger snel weer op. Door de ziekte van Crohn had Valdi daarentegen langer tijd nodig om te herstellen.

Op 10 maart wordt ook Zientje ernstig ziek wat geleid heeft tot twee dagen interne opname bij onze dierenarts en de nodige onderzoeken (bloedonderzoeken, rontgenfoto's, echo en ga zo maar door). Wat leek op een buikgriepje bleek later een ernstige darmontsteking te zijn. Na een maand was Zientje weer helemaal hersteld.

Op 26 april j.l. moest Valdi geopereerd worden. Bij hem was wederom een mastocytoom ontdekt (een kwaadaardige huidtumor) die operatief werd verwijderd.

Na twee weken revalideren mochten de hechtingen er begin april uit en van zijn “ritssluiting” is niks meer te zien.

We sluiten de maand af met Alfi's eerste editie van het Book of Dog Records. Een “scrapboek” dat als “grapje” was ontstaan, maar op verzoek van veel lieve volgers, vrienden van KFAAF, gereproduceerd werd en verkrijgbaar was in ruil voor een “vrije donatie.” Dat dit zo'n succes zou worden hadden wij in onze stoutste dromen niet kunnen bedenken.

De maand april begon slecht voor pechvogel Zientje, die nog geen maand daarvoor flink ziek was geweest en intern bij de dierenarts was opgenomen. Zientje moest wederom naar de dierenarts omdat hij zijn nagel had afgescheurd. Een zeer pijnlijke blessure. Zientje heeft weken nodig gehad om te herstellen.

Kort na het succes van Alfi's Book of Dog Records breekt Alfi door zijn dosis anti-epileptische medicatie heen en krijgt in april weer focale aanvallen (partiële aanvallen). Na een bezoek aan dierenarts Koen Santifoort en neuroloog Paul Mandigers begin mei wordt besloten om de dosis medicatie te verhogen (kalibreren). De verhoging met met alle daarbij behorende bijwerkingen gepaard en het heeft weken geduurd voordat Alfi weer zijn eigen “ikje” werd. Sindsdien zijn de aanvallen uitgebleven. Hij is nu 7 maanden aanvalsvrij (afkloppen).

In april trokken onze “wollen ballen op tandenstokers” hun winterjassen uit en stapten ze herboren de weides op klaar voor zomer.

Pech maand april werd afgesloten met een kapotte waterpomp. Voor het drinkwater van de boerderij- en paardachtigen maken wij gebruik van grondwater. De waterpomp zorgt ervoor dat er continu water wordt aangevoerd in de waterbakken. Honderden liters water worden er op een dag weg geslobberd door onze dieren. Een paar dagen lang zijn we met vele emmers water heen en weer gelopen totdat de nieuw bestelde waterpomp geleverd en geïnstalleerd werd. Het liedje “twee emmertjes water halen, twee emmertjes pompen” heeft voor ons dan ook een bijzondere betekenis gekregen....

We hoopten op een betere maand mei, maar helaas was mei ook een maand van pech en ongeluk. In de nacht van 18 op 19 mei j.l. kreeg Valdi weer last van zijn darmen veroorzaakt door de ziekte van Crohn. Zijn ontlasting was slijmerig en bloederig en hij begon over te geven. Na de nodige medicatie toegediend te hebben gekregen was Valdi na een dikke week weer hersteld.

Later in de maand kregen wij bericht van Jolien Kolber dat lieve Faye, ons adoptieviervoertertje op afstand, ernstig ziek was. Faye had een flink tekort aan rode bloedcellen en de oorzaak daarvan was nog onbekend. Na overleg is Faye onder de hoede gekomen bij onze dierenarts en zijn we een langdurig onderzoekstraject met Faye ingegaan. In afwachting op de uitslagen, ging Faye weer mee terug naar Jolien. Dezelfde avond begon Faye echter nog verder af te glijden en moest Faye wederom met spoed door onze dierenarts onderzocht worden. Daar werd vervolgens besloten dat Faye mee naar huize KFAAF zou gaan omdat wij op dat moment met onze specialisatie met zorgdieren beter in staat waren om voor Faye te zorgen. Terwijl wij met de intensieve zorg voor Faye bezig waren, knalt tante Poppy knalhard tegen tante Lexie aan waarbij ze haar rechteroogje verwond. Haar oogje moest gehecht worden en na 10 dagen mochten de hechtingen er uit. Het herstel van tante Poppy haar oogje heeft echter nog lange tijd geduurd maar inmiddels is ze helemaal hersteld.

Dachten we met Faye de goede kant op te gaan, bleek deze ervaring echter van korte duur te zijn. Ondanks de goede zorgen van onze dierenarts lukte het ons uiteindelijk niet om lieve Faye te laten herstellen van haar ziekte. De uitslag van het lab wees uit dat ze AIHA (auto-immuun hemolytische anemie) had. Na 3,5 week vechten voor het leven van Faye moesten wij helaas de handdoek in de ring gooien. Op 12 juni j.l. is Faye in het bijzijn van Jolien de regenboogbrug overgegaan.

Eind mei crashte Shai van het een op het andere moment. Haar temperatuur was plotseling gestegen naar 41.3 graden en met een stort infuus werd ze bij de dierenarts gekoeld. Daarna werd er een echo gemaakt en bloed afgenomen. Omdat de echo een grillig beeld liet zien van de lever en een afwijkende darmstructuur, moesten we de volgende dag met Shai terugkomen voor nog een echo. Ondanks de vele infusen, antibiotica, NSAIDs, Buprecare en koelen kregen we haar temperatuur niet onder de 40 graden. De volgende dag werd Shai doorgestuurd naar De Tweede Lijn. Daar is Shai op 2 juli intern opgenomen en hebben ze allerlei onderzoeken uitgevoerd. Twee dagen later kregen we telefoon van De Tweede Lijn dat we Shai mee naar huis mochten nemen omdat ze wonderlijk genoeg hersteld was. Tot op vandaag de dag weten we niet waarom Shai zo van het ene op het andere moment gecrasht is, maar dankbaar zijn we dat ze hersteld is en er daarna geen last meer van heeft gehad.

Eind juli moesten we met Zientje naar de dierenarts omdat hij ontzettend veel last had van zijn achterhand. Zodra wij aan zijn achterhand kwamen, zette Zientje het op een piepen en janken van de pijn. Röntgenfoto's toonden aan dat Zientje last had van HD (dit wisten wij al, maar in de loop van de jaren is dit slechter geworden). Met

ontstekingsremmende NSAIDs lukt het ons tot op heden om Zientje zo goed als pijnloos door het leven te laten gaan.

De maand juni sluiten we af met de jaarlijkse entingen van alle vier(drie)voeters. Ze kunnen met hun APK'tje weer een jaartje vooruit.

Augustus vierde we met "shuit met muisjes" vanwege de geboorte van kuikens van de familie Kakelbont. De kleintjes hebben we grootgebracht onder een warmtelamp en in december zijn ze teruggeplaatst bij de familie Kakelbont.

2020 was niet het jaar van Zientje. In augustus wordt Zientje aan de binnenkant van zijn wang gestoken door een wesp waardoor zijn snoet helemaal opzwellt. Door zijn snoet langdurig te koelen, nam de zwelling na twee dagen af.

Eind augustus wordt gevraagd of wij kunnen helpen met Dusty, een net vijf jaar geworden golden retriever meisje. Dusty was voor de vijfde keer teruggekomen naar Dierenasiel Veeweyde-Turnhout in België. De laatste keer moest ze weg omdat ze had uitgehaald tijdens het kammen en haar voormalige gezin vertrouwde haar niet meer. Medewerkers van het asiel zijn vervolgens afgereisd naar huize KFAAF voor een intake. Tijdens deze intake zagen wij al snel dat het niet de ogen waren die een probleem vormde bij Dusty (er was PRA bij haar geconstateerd waardoor ze slechtziend was), maar dat ze ontzettend veel pijn had aan haar lichaam. Alles wees erop dat Dusty elleboogdysplasie had. Wij hebben vervolgens aangeboden om röntgenfoto's van Dusty te laten maken door onze dierenarts. De röntgenfoto's wezen uit dat Dusty inderdaad elleboogdysplasie had (LPC) en dat de uitstulping van de ellepijp die in het opperarmbeen scharniert verdwenen was. Door de ontstane schade in de gewrichten was een quick fix niet mogelijk met als gevolg dat Dusty met veel pijn verder zou moeten leven. In goed overleg is vervolgens besloten om Dusty de regenboogbrug over te laten gaan. Dit is in het bijzijn van de medewerkers van het dierenasiel is Dusty gebeurd.

De maand september zijn we gelukkig zonder tranen doorgekomen. Hoogtepunt van de maand was een fotosessie waarbij alle dieren gefotografeerd werden door onze collega @anitamanten-hees voor onze allereerste KFAAF jaarkalender 2021. De kalender werd opierendag gepresenteerd en was een groots succes. Behalve dat de kalender vol staat met mooie foto's van de dieren van KFAAF, hebben we ook op de kalender aangegeven wanneer wie jarig is (ideetje van "manasjer" Zientje want die denkt dat hij dan "snabbels, snabbels, snabbels" krijgt op zijn verjaardag ;) en wat de bijnamen van de beestenbende van KFAAF zijn.

Verder hebben alle boerderij- en paardachtigen in september hun jaarlijkse APK gehad.

In oktober stond de beestenbende van KFAAF met hun mooie snoeten in de Telegraaf. Ter gelegenheid vanierendag was mams geïnterviewd over het reilen en zeilen in huize KFAAF.

Op 5 oktober j.l. moesten we geheel onverwachts het harde besluit nemen om wannebe-paard Pieter de regenboogbrug over te laten gaan. In de vroege ochtend troffen wij onze lieve Pieter liggend aan in de schuilstal. Het lukte hem niet meer om zelfstandig op te staan. De veearts en een specialist hebben Pieter vervolgens onderzocht en kwamen tot de conclusie dat hij een breuk had in zijn bovenbeen naar zijn heup/gewricht toe. Een trauma van deze orde en omvang was niet op te lossen. Om Pieter zo snel mogelijk uit zijn lijden te verlossen, hebben we hem in het bijzijn van mams en een aantal collega's de regenboogbrug over laten gaan. Net als alle andere "huis"dieren van KFAAF hebben we Pieter individueel laten cremen en staat zijn as in een mooie urn op het dressoir in de woonkamer.

In oktober komt een lieve volger, vriendin van KFAAF @marionbulthuis, op het ludieke idee om een "fark" naar Zientje te sturen met daarin wat "sentjes" zodat hij voortaan zijn eigen snabbels kan kopen. Het "fark" wordt zo'n groot succes dat vanaf dat moment andere volgers, vrienden van KFAAF, spontaan "sentjes" voor Zientjes "fark" (Fort Zientje Brox) opsturen.

In oktober staat collega @larissawebbe met een stand op de Biomarkt Kweektuin in Haarlem met haar zelfgemaakte "jammetjes en compote." Wekenlang is ze bezig geweest met de voorbereidingen om op de biomarkt zoveel mogelijk van haar zelfgemaakte producten te verkopen zodat de opbrengst minus kosten gedoneerd kon worden aan KFAAF.

De maand sluiten we af met Juul, een van onze reuzenkonijnen die verlamingsverschijnselen heeft aan zijn achterhand. Juul wordt door onze dierenarts nagekeken en het vermoeden is dat het of van neurologische aard is of eCuniculi. Omdat we met het eerste niet veel kunnen, zijn we Juul gaan behandelen voor eCuniculi. Na bijna drie maanden zien we veel verbetering en lukt het Juul zelfs om korte stukjes gewoon te hopen in plaats van zich voort te slepen. De behandeling blijven we voortzetten in de hoop dat we nog meer vooruitgang bij Juul gaan zien.

De maand november stond in het teken van de Sint KFAAF actie. Dit is onze jaarlijks terugkerende winteractie waarbij KFAAF zakken met pepernootblafkoeken voor een

donatie verkregen kunnen worden. Net als elk jaar was de Sint KFAAF actie ook dit jaar weer een groot succes. Met de voorbereidingen zijn wij wekenlang bezig en zo'n beetje het hele team werkt hier aan mee. Dit jaar hebben we dit in afzonderlijke groepen gedaan vanwege Covid-19. Daarnaast hebben we dit jaar extra zakken gedoneerd aan een aantal asielen en dierenopvangcentra om de viervoeters die nog geen forever home gevonden hebben een hart onder de riem te steken.

Halverwege december wordt onze hulp ingeschakeld voor kater Spikey. Spikey's gebit moest met spoed gesaneerd worden omdat hij meerdere ontstoken kiezen heeft en een flinke ontsteking aan zijn tandvlees en andere zachte weefsels in zijn bekke. Zijn mensenvriendin was echter niet in staat om de kosten voor deze operatie te betalen. In uitzonderlijke gevallen springen wij bij en nemen wij de medische kosten voor onze rekening. Voorwaarde was wel dat de operatie door onze eigen dierenarts zou worden uitgevoerd. Spikey is op 7 december j.l. geopereerd. Op 21 december moest hij voor controle terugkomen en hebben we hem ook op orde gesteld. Net zoals zijn broers Jip en Gizmo. Alle drie hebben ze een goedgekeurd APK'tje gekregen.

Dit zijn zomaar wat hoogte- en dieptepunten van 2020. Het afgelopen jaar zijn we ook druk geweest met het onderhoud aan de weides en de omheiningen om te zorgen dat onze steeds groter wordende reus Rudolph binnen de hekwerken zou blijven en hebben we een ezelruif gebouwd. Verder heeft onze lieve Sam Sam, die ernstig gedesocialiseerd is, dit jaar enorme stappen gemaakt in zijn ontwikkeling. Onze kleine durfal zet tegenwoordig een pootje over de drempel van de badkamer. Als mams met de stofzuiger voorbij komt rent hij niet meer weg en als je hem fotografeert blijft hij gewoon staan. Voor elke andere viervoeter zijn dit hele normale dingen, maar voor Sam Sam is het net alsof hij de top van de Mount Everest heeft bereikt.

Verder hebben wij ontzettend veel leuke dingen meegemaakt met de beestenboel van KFAAF. Denk bijvoorbeeld aan Rudolph die samen met Katootje en Bregtje ineens door de moestuin marcheerde. Of Alfi die maar wat graag in de zwiepzak zit (oftewel, een hangmat) of met de "skoenen" van mams aan de haal gaat. Maar ook de verhalen over Fort Brox, de Bank of Snabbels, en de avonturen van Tom en Jip, onze opzichters die elk pakje controleren om te zien of het paard van Troje niet huize KFAAF in galoppeert. Daarnaast hebben we van neef AdvokaT Bram een dikke brief ontvangen waarin wij gesommeerd werden om te stoppen met het valselijk beschuldigen van Tom en Jip op straffe van (meer) kattensnoepjes voor Tom en Jip (al zijn wij ons van geen kwaad bewust). Maar ook tante Lexie die maar blijft "skreewen" foll isse foll en zo de Covid-19 regels strikt nageleefd.

2020 Was ook het jaar dat we veel minder herplaatsingen hebben gedaan dan in voorgaande jaren. Dit komt deels door Covid-19, maar ook door onze werkwijze. Wij herplaatsen nog steeds, maar wel op onze voorwaarden en de groep die daarvoor openstaat is klein. Degene die hulp nodig hebben, kunnen contact met ons opnemen. Als we helpen doen we dit ook en gaan we “all the way” en worden er kosten nog moeite gespaard om een dier op orde te stellen en om daar, als de tijd ervoor is, een passend en blijvend nieuw thuis voor te vinden. Mocht dat niet lukken, dan nemen wij onze verantwoordelijkheid en blijven de dieren bij ons. Door deze werkwijze zijn wij wellicht niet in staat om grote aantallen dieren te herplaatsen, maar zorgen wij er wel voor dat de dieren waar wij ons over ontfermen een zorgeloos leventje hebben. Echter, onze specialisatie is niet het herplaatsen van dieren, maar om zorgdieren die speciale zorg nodig hebben permanent op te vangen. Daarnaast geven we veel voorlichting en worden we wekelijks door lieve volgers benaderd met vragen over gedragsproblemen, ziektes, opvoeding en ga zo maar door. Allemaal dingen waar wij niet of nauwelijks op onze Facebook pagina over schrijven.

Het afgelopen jaar hebben we ook veel nieuwe collega's verwelkomd zoals Larissa, Herma, Anita, tante Babbels, Renee, Els en Wil. KFAAF blijft groeien en wij zijn maar wat trots op het prachtige team dat dag in en uit klaar staat voor de dieren van KFAAF. Niet alleen de nieuwkomers, maar ook de mensen die al vanaf de oprichting van KFAAF een kleine vier jaar geleden werkzaam zijn bij ons, te weten Prissilla, Edwin, Angelique, Florence de “de Lange”, maar ook het bestuur bestaande uit Arie (penningmeester) en Cees (secretaris).

Als laatste willen wij jullie lieve volgers en vrienden van KFAAF bedanken voor de vele lieve reacties die wij dagelijks krijgen op onze verhalen. Maar daar blijft het niet bij. We ontvangen ook regelmatig pakketjes voor de dieren van KFAAF (vaak als reactie op de belevenissen van de dieren in huize KFAAF) en donaties. Wij voelen ons zeer gezegend met zo'n mooie en betrokken groep volgers, vrienden van KFAAF. Heel veel merci'tjes en een hele dikke dank je wel voor jullie prachtige dierenhart.

2021 Wordt een heel bijzonder jaar voor de dieren van KFAAF. Er staan mooie en grootse dingen op stapel waarover wij jullie meer gaan vertellen op onze Facebook pagina dit jaar.

“High poot fan Zientje, 'n soentje fan Alfi en heel feel knuffels van de beestenbende van KFAAF. Pas goed op jullie zelf lieve vrienden van KFAAF. Het einde van Covid-19 is in zicht!

Liefs, Team KFAAF